

Op een warme zomeravond wandelt de koning met de prins door het park.

‘Papa, jij bent een papa én een koning, toch?’ vraagt de prins.

De koning knikt.

‘Maar bestaat er dan ook een koning van de papa’s?’

Daar moet de koning even over nadenken.

‘Dat weet ik eigenlijk niet. Ik zou hem zeker een keertje willen ontmoeten.’

Weet je wat? Morgen gaan we samen op zoek naar de koning van de papa’s.’

De volgende dag vertrekken ze al vroeg.
Aan de rand van het bos horen ze geroezemoes.
Papa en de prins kijken elkaar aan. Wie zou daar zijn?
'Laten we een kijkje nemen,' stelt papa voor.
De prins springt op papa's schouders en juicht.
'Ik zie het al! Kijk daar, papa! Een acrobaat op een fiets!'
'Leve de Fietskoning!' klinkt het.

‘Goedemorgen, beste fietser,’ zegt papa.

‘Bent u de koning van de papa’s?’ vraagt de prins.

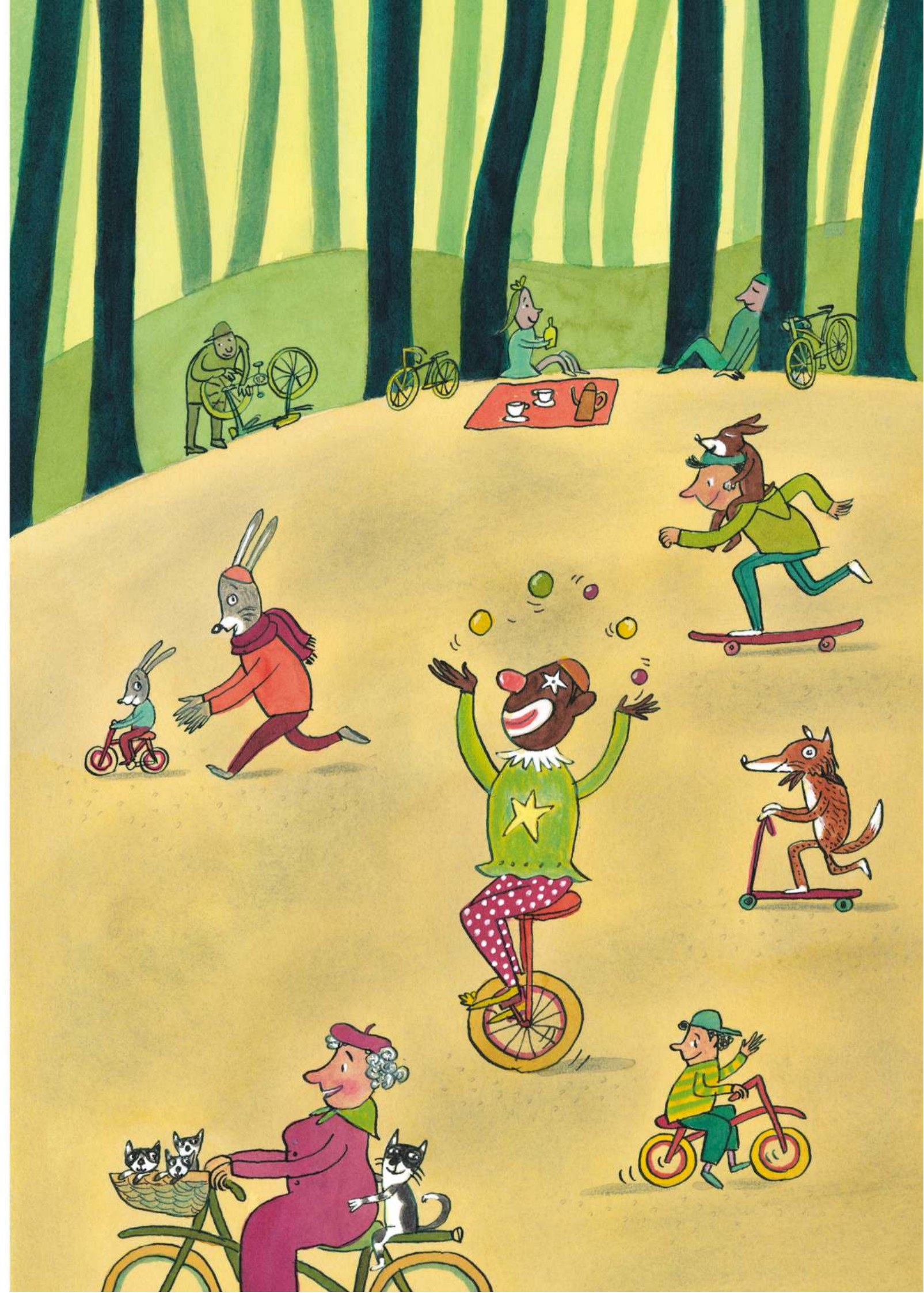
‘Neen, dat denk ik niet. Ik leer de kinderen fietsen en daarom noemen ze mij de Fietskoning.’

‘O, dat lijkt me leuk. Ik wou dat ik kon fietsen,’ zucht papa.

‘Dat kan je leren. Met mijn speciale fiets rijden jullie zó samen rond!’

‘Kijk, daar is mijn Wielerpark.’

Iedereen mag hier oefenen, op de fiets of op de step.’

De Fietskoning gooit de prins
in de lucht en lacht.
'Hier, kleine prins, ik geef je dit fietsje.
Daarop kan papa je thuis leren rijden.'

Papa kan ondertussen al zó goed fietsen,
dat hij het zonder handen probeert!
'Kijk uit, papa!' roept de prins.
Te laat ... een lekke band!

'Wat nu?' zucht papa.
'Kom mee,' zegt een jongen.
'Boven op de berg woont de Knutselkoning.
Die herstelt alles in een handomdraai.'

